

Sygn. akt I UZ 10/11

POSTANOWIENIE

Dnia 11 maja 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Małgorzata Gersdorf (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Bogusław Cudowski

SSN Zbigniew Myszka

w sprawie z odwołania K. D. i G. D.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w Z.

o zasiłek macierzyński i uchylenie obowiązku zwrotu zasiłku chorobowego,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń

Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 11 maja 2011 r.,

zażalenia organu rentowego na postanowienie Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i

Ubezpieczeń Społecznych w G.

z dnia 15 września 2010 r.,

oddala zażalenie.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 15 września 2010 r., Sąd Okręgowy w G. oddalił apelację Zakładu Ubezpieczeń Społecznych od wyroku Sądu Rejonowego w G. z 24 lutego 2010 r., zasądając jednocześnie od organu rentowego na rzecz ubezpieczonych K. i G. D. po 120 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego na zasadzie art. 98 k.p.c.

Zażalenie na rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów złożył Zakład Ubezpieczeń Społecznych, zarzucając naruszenie art. 328 § 2 k.p.c. w zw. z art. 361 k.p.c. przez brak wskazania podstawy prawnej oraz motywów, jakimi kierował

się sąd orzekając o kosztach procesu jak również § 13 ust. 1 w zw. z § 12 ust. 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu przez przyznanie ubezpieczonym kwot po 120 zł a nie po 60 tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie nie zasługuje na uwzględnienie i z tego powodu zostało oddalone. Stosownie do art. 397 § 2 k.p.c. w postępowaniu zażaleniowym stosuje się odpowiednio przepisy o postępowaniu apelacyjnym. Oznacza to, że ewentualne mankamenty uzasadnienia orzeczenia mogą mieć znaczenie tylko o tyle, o ile wpływają na wadliwość samego rozstrzygnięcia. Tego zaś w stanie faktycznym niniejszej sprawy dopatrzeć się nie można.

W istocie uzasadnienie rozstrzygnięcia o kosztach postępowania zostało dokonane przez sąd II instancji w sposób synteniczny, jednak z powołaniem się na podstawę prawną. Organ rentowy jako strona przegrywająca ponosi koszty postępowania, co nie może budzić wątpliwości. Wysokość zasądzonych kosztów (dwukrotność stawki minimalnej) nie stanowi działania nadzwyczajnego, nietypowego, nieuzasadnionego okolicznościami sprawy. Stosownie do § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163 poz. 1649 ze zm.) bierze się pod uwagę charakter sprawy, nakład pracy pełnomocnika i wkład w przyczynienie się do wyjaśnienia i rozstrzygnięcia sprawy. Stosownie do § 2 ust. 2 tego rozporządzenia możliwe jest zastosowanie nawet sześciokrotności stawki minimalnej. W tym świetle nie ma powodu dopatrywać się działania nadzwyczajnego w zastosowaniu stawki w wysokości dwukrotności minimalnego wynagrodzenia. Nie muszą za tym stać żadne szczególnie wyegzeplifikowane w uzasadnieniu okoliczności. Zdaniem Sądu Najwyższego wkład pracy i charakter sprawy uzasadniały zastosowanie stawki, jaką przyjął Sąd Okręgowy.

Na marginesie Sąd Najwyższy pragnie ze zdziwieniem zauważyć, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych zdecydował się skierować zażalenie w tak w istocie błahej sprawie. Koszty, jakie z tego tytułu zostały poniesione (przygotowanie i wniesienie zażalenia przez radcę prawnego), w znikomym stopniu mogły zostać wyrównane ewentualną korektą orzeczenia o kosztach. Od skarżącego, jako państwowej osoby prawnej, można oczekiwać w wyższym stopniu rozwagi w dysponowaniu środkami i wykorzystywaniu pracy profesjonalnych pełnomocników w przypadkach realnie uzasadnionych, ocenianych także przy użyciu kryterium ekonomicznej opłacalności.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji.